

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Τετάρτη 7 Ιανουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας επί τη εορτή της συνάξεως του Τιμίου Προδρόμου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Κάγώ έώρακα καί μεμαρτύρηκα ότι ούτός έστιν ό Υίός τοϋ Θεοϋ».

Γιά άλλη μία φορά άκούσθηκε σήμερα στους ιερούς μας ναούς, άκούσθηκε καί έδω στό Καθολικό τής ιερᾶς καί ιστορικῆς αὐτῆς Μονῆς τής Σκήτης τής Βεροίας, τής άφιερωμένης στόν τίμιο Πρόδρομο, στόν βαπτιστή τοϋ Κυρίου καί καθηγητή τῶν μοναζόντων, ή φωνή τοϋ βοῶντος έν τῇ έρήμῳ. Καί αὐτή τή φορά όχι για νά μάς καλέσει σέ μετάνοια καί νά μάς προειδοποιήσεί ότι έτοιμάσουμε τήν όδό τοϋ Κυρίου, αλλά για νά μάς δώσει τή δική του μαρτυρία σχετικά μέ τόν Υιό τοϋ Θεοϋ, τόν μεγάλο άναμενόμενο επί αιώνες, τόν μεγάλο άναμενόμενο, πού είχε ό ίδιος τό προνόμιο νά τόν άναγνωρίσει καί νά τόν συστήσει στους άνθρώπους.

«Κάγώ έώρακα καί μεμαρτύρηκα ότι ούτός έστίν ό Υίός τοϋ Θεοϋ».

Τόν περίμενε καί ό Ιωάννης τόν Μεσσία καί Λυτρωτή τοϋ κόσμου. Τόν περίμενε, όχι όμως όπως οί περισσότεροι Ισραηλίτες πού μπορεῖ νά θυμόταν τήν υπόσχεση τοϋ Θεοϋ αλλά ξεχνοϋσαν τόν νόμο καί τίς έντολές του πού είχαν χρέος νά έφαρμόζουν.

Τόν περίμενε, ούτε όμως όπως οί ύποκριτές Φαρισαῖοι, πού έφάρμοζαν τό γράμμα τοϋ νόμου, τηρώντας τυπικά τήν άργία τοϋ Σαββάτου ή δίδοντας τή νενομισμένη έλεημοσύνη, αλλά ζώντας μέ νηστεία, άσκηση καί προσευχή επί πολλά χρόνια στήν

Έρημο τοῦ Ἰορδάνου.

Τήν καθαρή ψυχή τοῦ τιμίου Προδρόμου δέν τήν εἶχε ἀμαυρώσει οὔτε στό ἐλάχιστο ἡ ἀμαρτία, διότι ἀγωνιζόταν νά μείνει μακριά ἀπό αὐτήν. Στήν καθαρή ψυχή του δέν ὑπῆρχε χῶρος γιά ματαιόδοξες σκέψεις ἢ ἐπιθυμίες, λαιμαργία ἢ πλεονεξία, πού καθιστοῦν τόν ἄνθρωπο δέσμιο τῆς σάρκας καί τῶν παθῶν. Ζοῦσε στήν ἔρημο, ἐνδεδυσμένος μέ τρίχες καμήλου καί ἔχοντας ὡς τροφή ἀκρίδες καί μέλι.

Ζωή ἀσκητική ἦταν ἡ ζωή τοῦ τιμίου Προδρόμου, μία ζωή πού δέν ἐρχόταν σέ ἀντίθεση μέ τό κήρυγμα τῆς μετανοίας πού ἔκανε στούς ἀνθρώπους. Ὁ ἴδιος ἦταν καθαρός, ὥστε κανείς δέν μπορούσε νά βρεῖ κάτι γιά νά τόν κατηγορήσει. Ἀντίθετα, ὅλοι τόν σεβόταν, ἄκουαν τό κήρυγμά του, ἐξομολογοῦντο τίς ἀμαρτίες τους καί βαπτίζοντο.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ Θεοῦ νά γίνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πρόδρομος καί βαπτιστής τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου του δέν ἦταν τυχαία. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἤλθε στόν κόσμο ἐκπληρώνοντας τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ καί ἀξιοποίησε αὐτή τήν εὐλογία προετοιμαζόμενος διά βίου γιά νά ἀνταποκριθεῖ, χωρίς νά τό γνωρίζει, στήν ὑψηλή κλήση καί ἀποστολή.

Ποιός θά μπορούσε νά καλέσει πειστικά τούς ἀνθρώπους σέ μετάνοια, παρά μόνο κάποιος πού ἀγωνιζόταν γιά τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς καί τῆς ψυχῆς του καί τήν εἶχε ἐπιτύχει κατὰ τό ἀνθρώπινο δυνατό;

Ποιός θά μπορούσε νά ἐξαγγεῖλει τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ, παρά μόνο κάποιος, τοῦ ὁποίου ἡ καθαρότητα θά τοῦ ἐπέτρεπε νά ἀκούσει τή φωνή τοῦ Θεοῦ μέσα του καί νά συμμορφωθεῖ μέ αὐτήν;

Ποιός θά μπορούσε νά ψαύσει τήν ἀκήρατη κορυφή τοῦ Δεσπότου, παρά μόνο ἓνας ἄνθρωπος μέ καθαρά χέρια καί καθαρή ψυχή, ὅπως ὁ τίμιος Πρόδρομος;

Ποιός θά μπορούσε νά δεῖ τόν Θεό καί νά ἀκούσει μέσα του τή φωνή του, ὥστε νά μπορέσει νά ὁμολογήσει ὅτι «ἐγώ καί ἑώρακα καί μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστίν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ».

Αὐτός ἦταν ὁ τίμιος Πρόδρομος, αὐτός πού εἶδε καί ἔδωσε τή μαρτυρία του στόν κόσμο γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ.

Αὐτός εἶναι, ὁ ὁποῖος ἔδειξε καί δείχνει καί σέ ὅλους ἐμᾶς πού ἀκοῦμε σήμερα τή μαρτυρία του καί τιμοῦμε τή μνήμη του τόν Ἀμνό τοῦ Θεοῦ, τόν αἵροντα τήν ἁμαρτία τοῦ κόσμου.

Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δείχνει καί σέ μᾶς τόν Χριστό πού πρέπει νά ἀκολουθήσουμε μέ διάθεση μετανοίας, ὥστε νά ἀλλάξει καί τή δική μας ζωή καί νά τήν μεταβάλλει ἀπό χοϊκή σέ οὐράνια καί νά μᾶς καταστήσει τέκνα Θεοῦ ἀγαπητά.

Αὐτός εἶναι ὁ τίμιος Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος καλεῖ ὅλους ἐμᾶς πού τόν τιμοῦμε σήμερα ἐδῶ, στόν ναό του, νά γίνουμε μάρτυρες τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος γιά χάρη μας ἔγινε ἄνθρωπος καί ἔκλινε τόν αὐχένα ἐνώπιον τοῦ δούλου του γιά τή σωτηρία μας.

Ἄς γίνουμε καί ἐμεῖς μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ μεταξύ τῶν συνανθρώπων μας μέ τόν προσωπικό μας ἀγώνα καί τό παράδειγμά μας, μέ τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς μας καί τό ταπεινό μας φρόνημα, μέ τήν πίστη μας καί στήν ἐμπιστοσύνη μας στόν Θεό, γιά νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου στή ζωή μας καί κατά τό νέο ἔτος, τό ὁποῖο εὐχομαι ταπεινά νά εἶναι γεμάτο ἀπό τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ.

